II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2020/1044 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2020. május 8.)

az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a globális felmelegedési potenciál értékei és az üvegházhatású gázok jegyzékére vonatkozó iránymutatások, valamint az uniós nyilvántartási rendszer tekintetében történő kiegészítéséről, továbbá a 666/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK, a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. december 11-i (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 26. cikke (6) bekezdésének b) pontjára és 37. cikke (7) bekezdésére,

mivel:

(1) Az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([2]) létrehozott, az üvegházhatású gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére szolgáló rendszer meghatározza az üvegházhatásúgáz-kibocsátás tekintetében az éghajlat-politikával összefüggésben alkalmazandó nyomonkövetési és jelentéstételi szabályokat. A szóban forgó rendszerre vonatkozó rendelkezések teljes mértékben beépültek az (EU) 2018/1999 rendeletbe, amely 2021. január 1-jével hatályon kívül helyezi az 525/2013/EU rendeletet. E rendszer keretében el kell fogadni a globális felmelegedési potenciálok értékeit, és meg kell határozni az üvegházhatású gázok jegyzékére vonatkozó iránymutatásokat.

(2) Ami a globális felmelegedési potenciált illeti, az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCCC) Felei Konferenciájának első ülése, amely a Részes Felek 21. konferenciáját követően az éghajlatváltozásról szóló 2015. évi Párizsi Megállapodás (a továbbiakban: a Párizsi Megállapodás) Részes Feleinek találkozójául szolgál, az üvegházhatású gázok jegyzékeinek bejelentése céljából közös átváltási egységet határozott meg az üvegházhatású gázok szén-dioxid-egyenértékre történő átváltására. Ez a közös átváltási egység az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) ötödik értékelő jelentésében ([3]) meghatározott, a globális felmelegedési potenciálra vonatkozó értékeken alapul. A globális felmelegedési potenciál értékeinek meghatározásakor figyelembe kell venni ezt a közös átváltási egységet.

([1]) HL L 328., 2018.12.21., 1. o.

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 525/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről, valamint a 280/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 165., 2013.6.18., 13. o.).

([3]) A „Climate Change 2013: The Physical Science Basis. Contribution of Working Group I to the Fifth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change" (Éghajlatváltozás 2013: Természettudományos alapok. Az I. munkacsoport hozzájárulása az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület ötödik értékelő jelentéséhez) című jelentés 8.A. függeléke 8.A.1. táblázatának „GWP 100-year" megjelölésű oszlopa, 731. o.; elérhető a következő címen: https://www.ipcc.ch/assessment-report/ar5/.

(3) Az üvegházhatású gázok jegyzékére vonatkozó iránymutatásokat a nemzetközi fejleményekkel összhangban kell meghatározni. Az üvegházhatású gázok nemzeti nyilvántartásaira vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatások mellett a tagállamoknak és a Bizottságnak figyelembe kell venniük a Párizsi Megállapodás 13. cikkében említett, fellépésre és támogatásra vonatkozó átláthatósági keretrendszer módozatait, eljárásait és iránymutatásait az UNFCCC Feleinek – a Párizsi Megállapodás részes feleinek találkozójaként szolgáló – Konferenciája által elfogadott 18/CMA.1. határozat (a továbbiakban: a 18/CMA.1. határozat) mellékletében foglaltak szerint. Emellett a Bizottság arra ösztönzi a tagállamokat, hogy használják az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatásokhoz készült, a vizes élőhelyekre vonatkozó 2013. évi kiegészítést.

(4) Az uniós nyilvántartás minőségének biztosítása érdekében meg kell állapítani az uniós minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési program további célkitűzéseit.

(5) Az uniós nyilvántartás teljességének a 18/CMA.1. határozat értelmében történő biztosítása érdekében meg kell határozni azokat a módszereket és adatokat, amelyeket a Bizottság a tagállami jegyzékekből hiányzó adatok vonatkozásában az (EU) 2018/1999 rendelet 37. cikkének (5) bekezdésével összhangban készített becslések kapcsán alkalmaz.

(6) Az uniós nyilvántartás időszerűségének, átláthatóságának, pontosságának, következetességének, összehasonlíthatóságának és teljességének biztosítása érdekében meg kell határozni a tagállami üvegházhatásúgáz-jegyzékekben szereplő adatokra vonatkozóan elvégzett előzetes ellenőrzések tartalmát. A pontosságnak az előzetes ellenőrzések részeként történő értékelése során biztosítani kell, hogy az uniós kulcskategóriák tekintetében a tagállamok ne becsüljék szisztematikusan túl vagy alul a tényleges kibocsátásokat és elnyeléseket. Továbbá, mivel a földhasználathoz, a földhasználat-változtatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz (LULUCF) kapcsolódó, forrásonkénti és nyelőnkénti üvegházhatásúgáz-kibocsátásra vonatkozó jelentéstétel szerves részét képezi az üvegházhatású gázok jegyzékével kapcsolatos jelentéstételnek, és mivel a LULUCF-ágazat bekerült a 2030-ra vonatkozó éghajlat-politikai célkitűzésbe, a LULUCF-ágazatban végzett előzetes ellenőrzéseket össze kell hangolni a többi ágazatban végzett ellenőrzésekkel. A LULUCF-ágazatban a földhasználattal és földhasználat-változtatással kapcsolatos tevékenységekre vonatkozóan bejelentett adatok összehasonlíthatók az uniós és tagállami programokból és felmérésekből, például a Kopernikuszból és a LUCAS-ból származó információkkal.

(7) Az uniós nyilvántartás összeállításához szükséges hiányzó nemzeti jegyzékadatok kiegészítésére szolgáló becslések az üvegházhatású gázok jegyzékére vonatkozó iránymutatásokkal összhangban készülnek. E becslések nem határozhatók meg az üvegházhatású gázok globális felmelegedési potenciáljára vonatkozó értékek alkalmazása nélkül. Mivel a globális felmelegedési potenciálra, a jegyzékre vonatkozó iránymutatásokra és az uniós nyilvántartási rendszerre vonatkozó szabályok lényegileg kapcsolódnak egymáshoz, helyénvaló azokat egyetlen felhatalmazáson alapuló rendeletbe foglalni.

(8) Az (EU) 2018/1999 rendeletben foglalt idevágó rendelkezések alkalmazásának kezdőnapjával való összhang biztosítása érdekében indokolt, hogy ez a rendelet 2021. január 1-jétől legyen alkalmazandó.

(9) Az (EU) 2018/1999 rendelet 57. és 58. cikkével összhangban az 525/2013/EU rendelet 2021. január 1-jével hatályát veszti, kivéve az említett rendelet 7. cikkét, amely a 2018., a 2019. és a 2020. évre vonatkozó adatokat tartalmazó jelentésekre továbbra is alkalmazandó. A 666/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletet ([4]) ezért 2021. január 1-jével indokolt hatályon kívül kell helyezni, azonban helyénvaló előírni, hogy 6. és 7. cikke továbbra is hatályban maradjon a 2019-re és 2020-ra vonatkozóan előírt adatokat tartalmazó jelentések tekintetében,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Hatály

Ezt a rendeletet a tagállamok által benyújtott, a 2021. és az azt követő évekre vonatkozóan megadandó adatokat tartalmazó jelentésekre kell alkalmazni.

2. cikk

Globális felmelegedési potenciálok

A tagállamok és a Bizottság az üvegházhatású gázok jegyzékében szereplő adatoknak az (EU) 2018/1999 rendelet 26. cikkének (3), (4) és (5) bekezdése szerinti meghatározása és bejelentése során az e rendelet I. mellékletében felsorolt globális felmelegedési potenciálokat alkalmazzák.

([4]) A Bizottság 666/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. március 12.) az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően az uniós nyilvántartási rendszerre vonatkozó érdemi követelmények megállapításáról, valamint a globális felmelegedési potenciálokban és a nemzetközileg elfogadott nyilvántartási iránymutatásokban bekövetkezett változások figyelembevételéről (HL L 179., 2014.6.19., 26. o.).

3. cikk

Az üvegházhatású gázok jegyzékére vonatkozó iránymutatások

A tagállamok és a Bizottság az (EU) 2018/1999 rendelet 26. cikkének (3), (4) és (5) bekezdésében említett, az üvegházhatású gázokra vonatkozó jegyzékeket az alábbiaknak megfelelően határozzák meg:

a) az Éghajlatváltozási Kormányközi Testületnek (IPCC) az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó, 2006. évi iránymutatásai;

b) a Párizsi Megállapodás 13. cikkében említett, fellépésre és támogatásra vonatkozó átláthatósági keretrendszer módozatai, eljárásai és iránymutatásai a Párizsi Megállapodás részes feleinek találkozójaként szolgáló Felek Konferenciája által elfogadott 18/CMA.1. határozat (a továbbiakban: a 18/CMA.1. határozat) mellékletében foglaltak szerint.

4. cikk

A minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési program célkitűzései

(1) Az üvegházhatású gázok uniós nyilvántartási rendszerét a Bizottság kezeli, fenntartja és folyamatosan fejleszti, szem előtt tartva a minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési programok alábbi célkitűzéseit:

a) annak biztosítása – adott esetben az (EU) 2018/1999 rendelet 37. cikkének (5) bekezdésében meghatározott eljárás alkalmazásával, az érintett tagállammal konzultálva –, hogy az üvegházhatású gázok uniós nyilvántartása hiánytalan legyen;

b) annak szavatolása, hogy az üvegházhatású gázok uniós nyilvántartási rendszere biztosítsa a tagállamok forrásonkénti üvegházhatásúgáz-kibocsátásainak és nyelőnkénti eltávolításainak átlátható összesítését, valamint adjon áttekintést az uniós kulcskategóriákra vonatkozó módszertani leírásokról, továbbá átlátható módon tükrözze azt, hogy a tagállamok forrásonkénti üvegházhatásúgáz-kibocsátásai és nyelőnkénti eltávolításai mennyiben járulnak hozzá az üvegházhatású gázok uniós jegyzékéhez;

c) annak biztosítása, hogy az adott jelentéstételi év tekintetében az Unió forrásonkénti üvegházhatásúgáz-kibocsátásainak és nyelőnkénti eltávolításainak összege egyenlő legyen a tagállamok (EU) 2018/1999 rendelet 26. cikkének (3), (4) és (5) bekezdése szerint bejelentett forrásonkénti üvegházhatásúgáz-kibocsátásainak és nyelőnkénti eltávolításainak összegével;

d) annak biztosítása, hogy az üvegházhatású gázok uniós jegyzéke valamennyi jelentett év tekintetében tartalmazza a forrásonkénti kibocsátások és a nyelőnkénti eltávolítások következetes idősorait.

(2) A Bizottság és a tagállamok lehetőség szerint növelik az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeinek összehasonlíthatóságát azáltal, hogy adott esetben törekednek a módszerek, a tevékenységre vonatkozó adatok, a jelölések, valamint a forrásonkénti kibocsátások és nyelőnkénti eltávolítások tagállam általi kiosztásának szinergiájára.

(3) Az uniós nyilvántartás minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési programjaira vonatkozó célkitűzéseknek ki kell egészíteniük a tagállamok által végrehajtott minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési programok célkitűzéseit.

(4) A tagállamok biztosítják a tevékenységre vonatkozó adatok, a kibocsátási tényezők és a nemzeti üvegházhatásúgáz-jegyzékük tekintetében felhasznált más paraméterek megfelelő minőségét.

5. cikk

A hiányzó adatok pótlása

(1) Az (EU) 2018/1999 rendelet 37. cikke (5) bekezdésének megfelelően a tagállamok által benyújtott jegyzékadatok kiegészítésére szolgáló bizottsági becsléseknek a következő módszereken és adatokon kell alapulniuk:

a) amennyiben valamely tagállam az előző jelentéstételi évben következetes idősorokat nyújtott be az adott forráskategóriára vonatkozóan, és:

i. az érintett tagállam az (EU) 2018/1999 rendelet 26. cikkének (2) bekezdése szerint az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó, megközelítőleges adatokat tartalmazó jegyzéket nyújtott be az X – 1 év tekintetében, amely jegyzék tartalmazza a hiányzó becslést, a becslés alapját az említett, az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó, megközelítőleges adatokat tartalmazó jegyzék adatai képezik;

ii. az érintett tagállam nem nyújtott be az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó, megközelítőleges adatokat tartalmazó jegyzéket az X – 1 év tekintetében az (EU) 2018/1999 rendelet 26. cikke (2) bekezdésének megfelelően, viszont az Unió az adott tagállam vonatkozásában, az (EU) 2018/1999 rendelet 26. cikke (2) bekezdésének megfelelően elvégezte az X – 1 évre nézve az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó becslést, a becslés alapját az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó, megközelítőleges adatokat tartalmazó uniós nyilvántartás adatai képezik;

iii. üvegházhatású gázokra vonatkozó, megközelítőleges adatokat tartalmazó tagállami jegyzékből származó adatok használata nem lehetséges, vagy az energiaágazat vonatkozásában hiányzó energiastatisztikai adatok esetében nagymértékben pontatlan becsléshez vezetne, a becslés alapját az 1099/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([5]) megfelelően kapott adatok képezik;

iv. az üvegházhatású gázokra vonatkozó, megközelítőleges adatokat tartalmazó jegyzékből származó adatok használata nem lehetséges, vagy a nem az energiaágazatok vonatkozásában hiányzó adatok esetében nagymértékben pontatlan számításhoz vezetne, a becslés alapját az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékére vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatás (1. kötet) 2.2.3. szakaszának a hiányzó adatok pótlására vonatkozó technikai tanácsokkal összhangban lévő becslési módszerek képezik, adott esetben az európai statisztikák felhasználásával;

b) amennyiben a releváns kategóriához tartozó forrásonkénti kibocsátások vagy nyelőnkénti eltávolítások esetében a becslés tekintetében a benyújtást megelőző legutóbbi felülvizsgálat során az (EU) 2018/1999 rendelet 38. cikke (2) bekezdésének d) pontja szerint technikai korrekciót alkalmaztak, és az érintett tagállam nem nyújtott be felülvizsgált becslést, a becslés alapját a műszaki szakértői felülvizsgálati csoport által a technikai korrekció kiszámítására alkalmazott módszer képezi;

c) amennyiben az adott forráskategória vonatkozásában bejelentett becslések esetében nem áll rendelkezésre összefüggő idősor, a becslés alapját az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékére vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatás (1. kötet) 2.2.3. szakaszának a hiányzó adatok pótlására vonatkozó technikai tanácsokkal összhangban lévő becslési módszerek képezik.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben említett becsléseket az érintett tagállamokkal folytatott konzultáció és szoros együttműködés mellett a jelentés tárgyévének március 31-ig elkészíti.

(3) Az érintett tagállam az (1) bekezdésben említett becsléseket használja fel a nemzeti jegyzékeknek az UNFCCC titkárságához történő, az (EU) 2018/1999 rendelet 26. cikkének (4) bekezdése szerinti benyújtásához.

6. cikk

Előzetes ellenőrzések

A Bizottság által az (EU) 2018/1999 rendelet 37. cikkének (4) bekezdése alapján végzett előzetes ellenőrzések a következőket foglalhatják magukban:

a) arra vonatkozó értékelés, hogy az adott tagállam bejelenti-e a Párizsi Megállapodás 13. cikkében említett és a 18/CMA.1. határozat mellékletében meghatározott, fellépésre és támogatásra vonatkozó átláthatósági keretrendszer módozatai, eljárásai és iránymutatásai szerint előírt valamennyi kategóriát, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet V. mellékletében említett valamennyi üvegházhatású gázt;

b) arra vonatkozó értékelés, hogy a forrásonkénti kibocsátásokra és a nyelőnkénti eltávolításokra vonatkozó adatok idősorai konzisztensek-e;

c) arra vonatkozó értékelés, hogy az implikált kibocsátási faktorok valamennyi tagállam tekintetében összehasonlíthatók-e, figyelembe véve, hogy az alapértelmezett IPCC kibocsátási tényezőknek különböző nemzeti adottságok felelnek meg;

d) a „nem becsült” jelölésmód alkalmazásának értékelése, amennyiben elő vannak írva 1-es szintű IPCC módszerek, és a jelölésmód alkalmazása a 18/CMA.1. határozat mellékletének 32. pontja alapján nem indokolt;

e) az üvegházhatású gázok jegyzékének benyújtása érdekében történő újraszámolások elemzése, többek között olyan esetben, amikor az újraszámolás a módszertan módosulásán alapul;

f) az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer keretében bejelentett, hitelesített üvegházhatásúgáz-kibocsátások összehasonlítása az (EU) 2018/1999 rendelet 26. cikkének (3) bekezdése alapján bejelentett üvegházhatásúgáz-kibocsátásokkal;

g) az Eurostat referenciamegközelítéséből fakadó eredmények összehasonlítása a tagállamok referenciamegközelítéséből fakadó eredményekkel;

h) az Eurostat ágazati megközelítéséből fakadó eredmények összehasonlítása a tagállamok ágazati megközelítéséből fakadó eredményekkel;

i) arra vonatkozó értékelés, hogy az adott tagállam megoldotta-e a korábbi uniós előzetes ellenőrzések és felülvizsgálatok során felmerült kérdéseket, valamint hogy végrehajtotta-e az UNFCCC-felülvizsgálatok ajánlásait;

j) a tagállamok forrásonkénti kibocsátására és nyelőnkénti eltávolítására vonatkozó becslések pontosságának értékelése az uniós kulcskategóriák vonatkozásában;

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács 1099/2008/EK rendelete (2008. október 22.) az energiastatisztikáról (HL L 304., 2008.11.14., 1. o.).

k) a tagállamok által az uniós kulcskategóriákra vonatkozóan bejelentett módszertani leírások átláthatóságának és teljességének értékelése;

l) a földhasználati, földhasználat-megváltoztatási és erdőgazdálkodási (LULUCF) ágazatban a forrásonkénti kibocsátás és a nyelőnkénti eltávolítás nyomon követésének és bejelentésének értékelése az (EU) 2018/1999 rendelet V. mellékletének 3. része alapján, beleértve a kulcskategóriák kiosztását, az alkalmazott IPCC szintmódszertant, valamint a földhasználatra és földhasználat-megváltoztatásra vonatkozó bejelentett adatok összehasonlítását az uniós és tagállami programokból és felmérésekből származó információkkal.

7. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 666/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet – az e rendelet 8. cikkében meghatározott átmeneti rendelkezésre is figyelemmel – 2021. január 1-jével hatályát veszti.

8. cikk

Átmeneti rendelkezés

E rendelet 7. cikkétől eltérve a 666/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 6. és 7. cikke továbbra is alkalmazandó a 2019-re és 2020-ra vonatkozóan előírt adatokat tartalmazó jelentésekre.

9. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Rendelkezéseit 2021. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2020. május 8-án.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN

MELLÉKLET

GLOBÁLIS FELMELEGEDÉSI POTENCIÁLOK

Rövidítés, köznapi név vagy kémiai név	Globális felmelegedési potenciál
Szén-dioxid (CO_2)	1
Metán (CH_4)	28
Dinitrogén-oxid (N_2O)	265
Kén-hexafluorid (SF_6)	23 500
Nitrogén-trifluorid (NF_3)	16 100
Fluorozott szénhidrogének (HFC-k):	
HFC-23 CHF_3	12 400
HFC-32 $CH2F_2$	677
HFC-41 CH_3F	116
HFC-125 CHF_2CF_3	3 170
HFC-134 CHF_2CHF_2	1 120
HFC-134a CH_2FCF_3	1 300
HFC-143 CH_2FCHF_2	328
HFC-143a CH_3CF_3	4 800
HFC-152 CH_2FCH_2F	16
HFC-152a CH_3CHF_2	138
HFC-161 CH_3CH_2F	4
HFC-227ea CF_3CHFCF_3	3 350
HFC-236cb $CF_3CF_2CH_2F$	1 210
HFC-236ea $CF_3CHFCHF_2$	1 330
HFC-236fa $CF_3CH_2CF_3$	8 060
HFC-245fa $CHF_2CH_2CF_3$	858
HFC-245ca $CH_2FCF_2CHF_2$	716
HFC-365mfc $CH_3CF_2CH_2CF_3$	804
HFC-43-10mee $CF_3CHFCHFCF_2CF_3$ vagy ($C_5H_2F_{10}$)	1 650
Perfluor-karbonok (PFC-k)	
PFC-14, tetrafluor-metán, CF_4	6 630
PFC-116, perfluor-etán, C_2F_6	11 100
PFC-218, perfluor-propán, C_3F_8	8 900
PFC-318, perfluor-ciklobután, c-C_4F_8	9 540
Perfluor-ciklopropán, c-C_3F_6	9 200
PFC-3-1-10, perfluor-bután, C_4F_{10}	9 200
PFC-4-1-12, perfluor-pentán, C_5F_{12}	8 550
PFC-5-1-14, perfluor-hexán, C_6F_{14}	7 910
PFC-9-1-18, $C_{10}F_{18}$	7 190